

DRACHTINKA

Časopis Domova seniorů Drachtinka

Veselé Vánoce

Ročník 16

4 / 2025

www.drachtinka.cz

Obsah:

Úvodník paní ředitelky	1-2
Den otevřených dveří	3-5
Výstava v Domově	6
Vánoční přání	7
Country odpoledne	8-9
Vánoční perníčky	10-11
Vánoční přání	12- 17
Vánoce při čelovkách	18-19
Zpráva z kolejiště	20-21
Dobrovolník roku	22
Pečující v DsD	23-26
CDS Motýl	27-28
Canisterapie s Keisy	29
Mikuláš v DsD	30
Rozsvícení stromečku	31
Modrý anděl	32

Vydává:

Domov seniorů Drachtinka

Adresa redakce:

Domov seniorů Drachtinka
Erbenova 1631
539 01 Hlinsko

Email:

janka.koten@drachtinka.cz

Šéfredaktor:

Bc. Miroslava Kábelová

Zástupce šéfredaktora:

Bc. Marie Rosická DiS.

Tisk:

DsD vlastními prostředky

Vychází:

Čtyřikrát do roka

Autor obálky:

Janka Koten-J♥K

Reprodukční grafik:

Janka Koten-J♥K

Vydavatel si vyhrazuje právo příspěvky vrátit, případně upravovat tak, aby odpovídaly charakteru časopisu DsD.

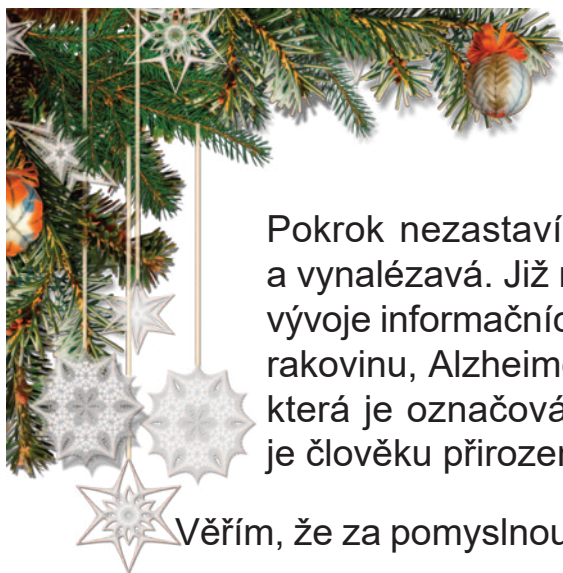
Fotografie, které nejsou označeny jménem autora, jsou pro časopis poskytnuty autory, kteří pracují v DsD, nebo jsou získány z volně dostupných zdrojů internetových stránek.

Úvodník paní ředitelky

Milí klienti, zaměstnanci a přátelé Drachtinky!

Probíhající adventní čas vítá na dveře klepající, vánoční svátky a příchod nového roku. Většina z nás je opět plná očekávání s vírou, že následující rok bude lepší, klidnější a milejší.

Hodně z nás si často povzdechne, že mezi lidmi chybí blízkost, lidskost a pokora. Myslíme si, že dříve bylo lépe... Bez mobilních telefonů a jiných technických vymožeností.

Pokrok nezastavíme a je to tak správně. Člověk je bytost zvědavá a vynalézavá. Již nyní dozrává další generace vynálezců, kteří kromě vývoje informačních technologií, vynaleznou možná nějaký lék. Lék na rakovinu, Alzheimerovu chorobu, Parkinsonovu chorobu...depresi..., která je označována jako nová civilizační choroba. Vývoj a výzkum je člověku přirozený jako narození a smrt.

Věřím, že za pomyslnou ztrátou lidské blízkosti nestojí moderní technologie.

Věřím, že síla uvědomění si sebe sama a síly okamžiku je na každém z nás. Věřím, že každý máme ve své moci vlastní myšlenky a vybíráme si směr, kterým se ubírájí. Sama se snažím svoje myšlení ubírat, dle pořekadla: „Když zasejeme do své mysli květiny, sklízíme květy. Když zasejeme do své mysli plevel, sklízíme plevel.“

Nikdo z nás nechce sklízet plevel. Začněme prostě u sebe. Buďme vlídní k sobě a svému okolí, odpouštějme sobě a svému okolí, buďme vděční za blízkost druhých a věnujme jim svoji blízkost. Dopřejme si odpočinek, abychom byli silní pro sebe a druhé a děkujeme, když někdo druhý dokáže být silný pro nás, protože my potřebujeme pomoci. Pohlazení, blízkost a vlídné slovo, pokud jdou ze srdce, jsou nejvíce co můžeme dát a obdržet.

Přeji Vám, aby vánoční svátky roku 2025 a následující rok 2026 byly naplněny vším, co je pro člověka důležité!

Miroslava Kábelová

Poděkování zaměstnancům

Vážení zaměstnanci Drachtinky a Motýla.

Velice si vážím Vašeho poctivého přístupu k práci a děkuji za něj. Děkuji za loajalitu, ochotu a podporu v měsících, které v tomto roce nebyly snadné. Děkuji Vám za osobitý přístup, vlastní nápady a myšlenky, bez kterých by dobrá péče nebyla dobrou péčí. Děkuji také za Vaši profesionalitu, s jakou přistupujete k plnění pracovních úkolů a za zájem na Vašem rozvoji.

Těším se na naše společné nové výzvy a společnou práci, která na nás čeká!

Zn. Naše práce je neobyčejná!!! 😊

Poděkování klientům a rodinám našich klientů

Vážení klienti, vážení rodinní příslušníci.

Děkuji Vám za projevenou důvěru v roce 2025, kdy jste si vybrali právě námi poskytované sociální služby pro Vaše další životní období.

Sepsáním smlouvy o poskytování sociální služby začíná naše společná cesta. Snažíme se propojit Váš život s životem našich služeb. Naším klientem v tomto okamžiku není pouze klient samotný, ale i jeho blízcí.

Velice děkuji rodinám klientů za spolupráci a sdílení péče o Vaše nejdražší, protože jedinečně společná cesta nám umožňuje zajistit spokojenost a pocit bezpečí našeho klienta.

Přeji pevné zdraví a mnoho sil v roce 2026.

Poděkování dobrým lidem

V roce 2025 jsme měli tu čest potkat spoustu dobrých lidí. Tito lidé jsou všímaví ke svému okolí a lhostejnost jim je cizí. Jsou si vědomi, že mezi námi žijí lidé, kteří potřebují pomoci.

Mezi tyto lidi patří nejen zaměstnanci naší organizace, dobrovolníci, ale zároveň majitelé firem, rodiny a jednotlivci, naši přátelé a přátelé našich přátel. Díky těmto dobrým lidem se podařilo v roce 2025 nasbírat nemalé množství finančních prostředků (610 tis. Kč), které pomáhají zlepšit a zvelebit životy našich klientů.

Z celého srdce všem děkuji za Vaši pomoc!

Bc. Miroslava Kábelová
ředitelka Domova seniorů Drachtinka

Den otevřených dveří v DsD

Den otevřených dveří

v sobotu 4. října 2025
od 13.00 - 17.00
v Domově seniorů Drachtinka

Při příležitosti Dne otevřených dveří srdečně zveme rodiny, přátele a zájemce o sociální služby k neformálnímu posezení u kávy a čaje.

V průběhu celého odpoledne budou probíhat prohlídky Domova a sociální poradenství.

V sále Domova můžete navštívit výstavu „Cestou necestou.“

Erbenova 1631, 539 01 Hlinsko, IČ: 275 20 269

T +420 469 315 871

F +420 469 315 276

E info@drachtinka.cz

www.drachtinka.cz

Den otevřených dveří v Domově seniorů Drachtinka přiblížil veřejnosti každodenní život i zázemí.

Domov seniorů Drachtinka v Hlinsku se v sobotu 4. října otevřel široké veřejnosti. Návštěvníci měli možnost v rámci Dne otevřených dveří nahlédnout do zákulisí zařízení, které už více než patnáct let poskytuje péči desítkám klientů. Akce proběhla od 13:00 do 17:00 hodin jako součást celostátní iniciativy pořádané Asociací poskytovatelů sociálních služeb ČR a Ministerstvem práce a sociálních věcí u příležitosti Týdne sociálních služeb. Už při vstupu do domova přivítala návštěvníky ředitelka zařízení Bc. Miroslava Kábelová, vedoucí stravovacího oddělení Tomáš Bíško a další zaměstnanci. Atmosféra byla přátelská a otevřená, což potvrzovalo, že Drachtinka si dlouhodobě zakládá nejen na kvalitní péči, ale i na lidském přístupu.

Kuchyně srdcem domova

Jednou z prvních zastávek prohlídky byla kuchyně, kde návštěvníky provedl Tomáš Bíško. Přiblížil historii i každodenní provoz tohoto důležitého zázemí. „Jsme tady od 2. října 2007 a první klienty domov přijal 8. ledna 2008. V kuchyni vaříme pro naše klienty i pro charitu, denně připravíme přes 200 jídel. Zajišťujeme kompletní stravování včetně svačin a teplých večeří čtyřikrát týdně.“

O provoz se starají tři kuchaři, pět pomocných kuchařek, já jako vedoucí a paní Hanusová, která zajišťuje provozní zásobování," uvedl Bíško a dodal, že kuchyně funguje nepřetržitě sedm dní v týdnu ve dvousměnném provozu.

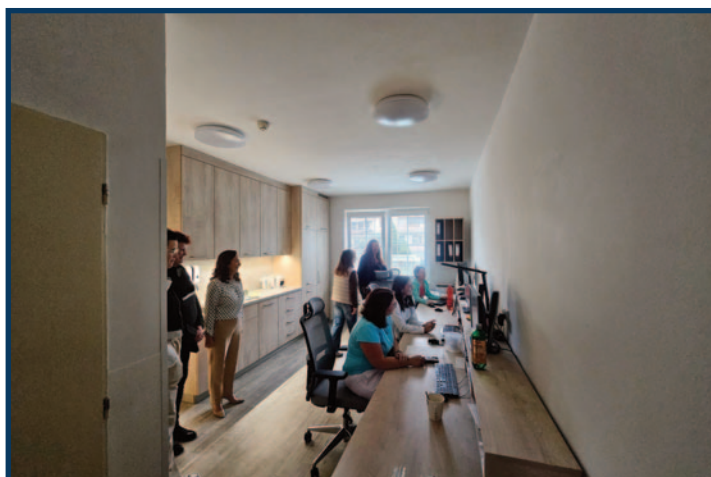
Novinky v zařízení a důraz na důstojnost klientů

Ředitelka Miroslava Kábelová návštěvníkům představila nejen jednotlivé části domova, ale také novinky, které zlepšují komfort klientů. „Vybuďovali jsme rodinný pokoj, který slouží klientům v závěru života, aby mohli poslední chvíle strávit v klidu a důstojně. Stejný prostor mohou využít i partneři, kteří žijí v domově odděleně a chtějí spolu trávit soukromé chvíle,“ popsala Kábelová.

V přízemí domova se nachází recepce, jídelna, knihovna, sál, kantýna a hernička pro děti. Součástí programu byla i **výstava „Cestou necestou“**, která nabídla pohled do minulosti prostřednictvím historických bicyklů, motokol, map a dalších zajímavých exponátů.

Pestrá prohlídka všech pater

V druhém patře si návštěvníci mohli prohlédnout sesternu, denní místnost i domov se zvláštním režimem. Ředitelka se pochlubila i nově vybudovanou lékárnou. „Díky ní máme přehled o všech lécích pro klienty a vše je bezpečně zajištěno jediným zámekem,“ uvedla s hrdostí.

Ve třetím patře přivítal hosty kocour Igor, oblíbený maskot domova, kterého si klienti sami přáli. Kromě běžného zázemí mohli návštěvníci nahlédnout i do koupelny s vanou, která pro mnohé klienty představuje vzácný a příjemný zážitek.

Čtvrté patro nabídlo speciálně upravenou koupelnu umožňující lůžkové koupání, kapličku i dílnu s kuchyňkou. „Máme zde také místnost určenou ke zklidnění nebo pro klienty, kterým nevyhovuje pobyt ve dvoulůžkovém pokoji. Může sloužit i pro poslední chvíle života,“ doplnila ředitelka Kábelová.

Otevřenost a respekt jako základ

Den otevřených dveří potvrdil, že Domov seniorů Drachtinka patří mezi zařízení, která kladou důraz nejen na odbornou péči, ale také na lidskost, důstojnost a otevřenost vůči veřejnosti. Akce nabídla jedinečnou možnost nahlédnout do prostředí, kde senioři nacházejí nejen zázemí, ale i podporu, porozumění a domov v pravém slova smyslu.

Příspěvek: <https://www.ihlinsko.cz/fotoreportaz-den-otevrenych-dveri-v-domove-senioru-drachtinka>

Součástí dne otevřených dveří byla výstava „Cestou necestou“, která probíhala v našem Domově.

Výstava byla zaměřená na cestování všeho druhu. Měli jsme možnost vidět kufr cestovatele Miloslava Stingla, motocykly, jízdní kola s příslušenstvím, různé mapy, tiskoviny, různé pohledy z cest a turistické doplňky.

Děkujeme všem, kteří nám zapůjčili veškeré exponáty na výstavu.

**DOMOV SENIORŮ
DRACHTINKA**

Cestou necestou

Výstava zaměřená na cestování se uskuteční na sále Domova seniorů Drachtinka ve dnech 24. 9. - 10. 10. 2025

Erbenova 1631, 539 01 Hlinsko, IČ: 275 20 269
T +420 469 315 871 F +420 469 315 276 E info@drachtinka.cz

www.drachtinka.cz

- ♦ kufr cestovatele Miloslava Stingla
- ♦ motocykly, jízdní kola a příslušenství
- ♦ turistika
- ♦ mapy a tiskoviny

Fotoreportáž z výstavy

Výstava byla k shlédnutí ve dnech 24. 9.-10.10.2025.
Naši výstavu navštívili také žáci ze ZŠ Resslerova a ZŠ Raná.

© DsD

Kufr cestovatele Miloslava Stingla

© DsD

© DsD

© DsD

Různé pohlednice z cestování

© DsD

© DsD

Veselé Vánoce

"Šťastné a veselé Vánoce! Ať vám svátky přinesou vše, po čem toužíte."

PF 2026

*Veselé svátky vánoční,
mnoho krásných dní
v novém roce 2026*

*Vám přeje kolektiv zaměstnanců
Domova seniorů Drachtinka
a Centra denních služeb Motýl*

**Necht' vaše Vánoce
září radostí a štěstím,
jako ta nejjasnější
hvězda na nebi.
Šťastný nový rok 2026**

**přeje redakce
časopisu Drachtinka**

Country odpoledne

V našem Domově 15. října na sále proběhlo „Country odpoledne“, které pro naše klienty připravil tým aktivizačních pracovníků.

Pestrý program byl provázen zpěvem a tancem. Zazpívali nám různí country zpěváci a zatančily dvě country skupiny. Naše country odpoledne začalo vystoupením našich klientek p. Cajskové, p. Bouškové, p. Kloučkové, p. Šebkové a p. Vítové, které v sedě zatančily dvě country písničky v doprovodu pracovníků našeho Domova.

Na úvod nám zazpíval Michal Tučný písničku „Snídaně v trávě“ v provedení Marušky Rosické. S písničkou „Skála“ se nám představila Naďa Urbánková s vokálisty v podání Milušky Štikové a pánů Leoše Klímy a Zdeňka Řezníčka. Markéta Černá jako první dáma country music Věra Martinová a Jana Malá jako Jan Kanyza vystoupily s písní „Poslední rallye“. Písničku „Mississippi“ od Petry Černocké jsme shlédli v provedení naší Alenky Peškeové.

Taneční skupina ze Základní školy Krucemburk „**Country Girls**“ se nám představila svým tanečním vystoupením.

Taneční skupina našeho Domova „**D**“ **Line Dances** si pro nás připravila taneční vystoupení, které se skládalo ze čtyř country tanců.

„**D**“ **Line Dances** pro vás již mnohokrát vystupoval a dělal vám radost svým tancem. Následně vám představuji její členky. Janka Koten-aktivizační pracovnice a zároveň vedoucí taneční skupiny „D“ Line Dances“, Miluška Štiková-aktivizační pracovnice, Marie Rosická-vedoucí aktivizace, Sylwia Pilná-vedoucí přímé péče, Monika Hanusová-provozní kuchyně, Helena Seifrtová-dobrovolnice Drachtinky.

Tradice vánočních perníčků

Mezi tradiční a nejoblíbenější vánoční cukroví patří perníčky, které nechybí snad na žádném štědrovečerním stole.

S pečením se musí začít již v adventním čase a pak se krásně zdobí. My se teď ohlédneme na čas před rokem, kdy v našem Domově dobrovolnice Miluška Polívková a Zdeňka Kotenová společně s aktivizací pro vás vyzdobili 375 kusů perníčků.

Tradice a historie pečení perníčků

Ve středověku si je mohli dovolit jen nejbohatší.

Původ perníčků sahá do dávných dob starých Egyptanů, kteří si pochutnávali na medových sušenkách z mouky. Z Egypta se roku 991 dostaly do Evropy přes Francii, kam je dovezl jeden arménský mnich. Vůně a chuť se postupně rozšířily po celém kontinentu a každý chtěl ochutnat doposud neznámou novinku.

Kde vzal perník svůj název

Ve 13. století se začíná o perníku uvažovat jako o sladkosti, dříve se konzumoval při zaživacích obtížích. Nebylo výjimkou, že byl k dostání jen v lékárnách a v klášterech. Od doby, kdy se perník dostal do Evropy se jeho recept zlepšoval a začalo se do něj přidávat nejrůznější koření. K mouce a medu se zprvu přimíchal pepř, který dal perníčkům své jméno. Název je odvozen od slova pepřík nebo také pepřený. Později se do medového těsta začala přidávat celá řada dříve vzácného a drahého koření, jako je skořice, muškátový oříšek, zázvor, kardamom, badyán, hřebíček nebo i anýz, bezový květ. Díky kořeněnému mixu, který sloužil jako perfektní konzervant, začal být perník velmi žádaný. Mohl se totiž dovážet po světě, aniž by se cestou zkazil.

Perník jako drahý luxus

Do Čech perník doputoval až ve 14. století zřejmě z Německa. Právě v německých zemích, v hanzovních městech, byla jeho výroba velmi významná. Jedním z nejdůležitějších míst pro výrobu se stal Norimberk, z nějž nebylo do Prahy daleko. Obliba i poptávka se stále rozšiřovala a do popředí se dostalo nové řemeslo-perníkář.

Perníkový recept se s přidanou chutí koření stal přísně tajným a perníkáři ho po generaci dědili a dobře střežili. Kvůli nedostupnosti některých druhů koření byl perník velmi drahý a pro obyčejné lidi takřka nedostupný. Perníkářství se kvůli omezenému množství koření a nákladným výrobním postupům řadilo ke specializovaným řemeslům. Svůj cech získali až v 15. století v Německu a o sto let později i v Praze.

Perníčky sloužily jako jedlá dekorace

Oblíbené cukroví nelákalo jen svou specifickou chutí, bylo i pastvou pro oči, neboť se těsto tvarovalo dřevěnými formičkami zvanými kadluby. I samotná výroba formiček, které se vyřezávaly z ovocných stromů, byla velmi nákladná. Perníky se proto považovaly za opravdu luxusní zboží. Vzory formiček se zpočátku inspirovaly náboženskými motivy, později, když se perník stal dostupnější, běžným městským životem. Medová dobrotu se často vyřezávala do tvaru srdce, panenky nebo třeba koníčka. Až kolem 19. století přibýly i pohádkové postavy jako například mořská panna nebo čert. V 18. století se perník stal dostupnějším zbožím a s narůstající výrobou ho bylo možné sehnat na poutích a jarmarcích. Čas od času se dokonce pořádaly i samostatné perníkářské trhy. Pekly se i na různé svátky a důležité události. Hospodyně jimi obdarovávaly koledníky, kteří si přišli na svatého Štěpána pro výslužku. Nepekli se jen perník k jídlu, ale také jako ozdoba na stromeček či jako dekorace do světnice. Takové se většinou malovaly bílkem a cukrem, ostatně jak to známe i dnes. Tvrdý perník se strouhal do různých kaší a sloužil i jako sladidlo.

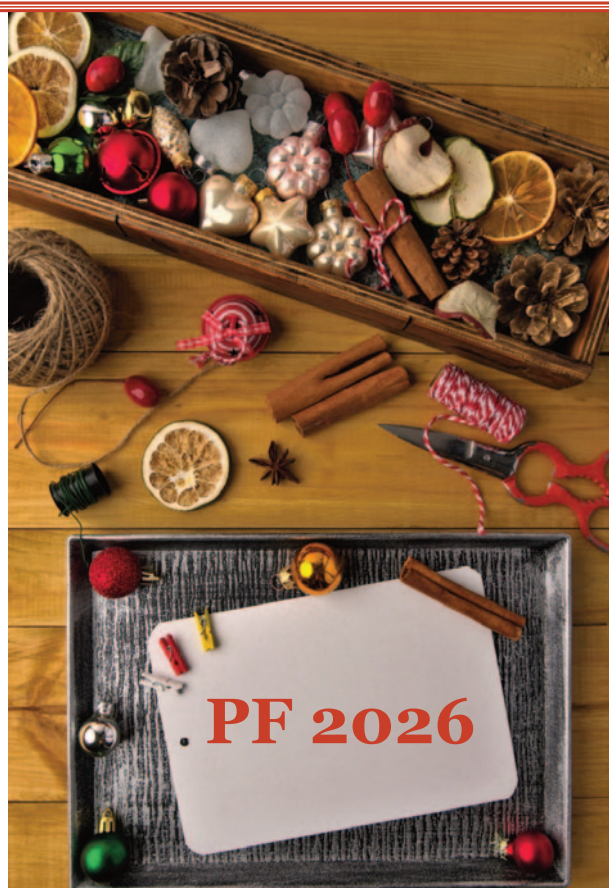
Nejslavnější český perník je rozhodně ten pardubický, jenž se vyrábí od 16. století. Recept má ale své kořeny zapuštěné v Hradci Králové.

Přejeme vám Vánoce jako pohádku-plné kouzel, zázraků. Ať vám nový rok přinese mnoho krásných okamžiků a zážitků, které spolu prožijeme.

Veselé Vánoce a šťastný nový rok přejí vaše

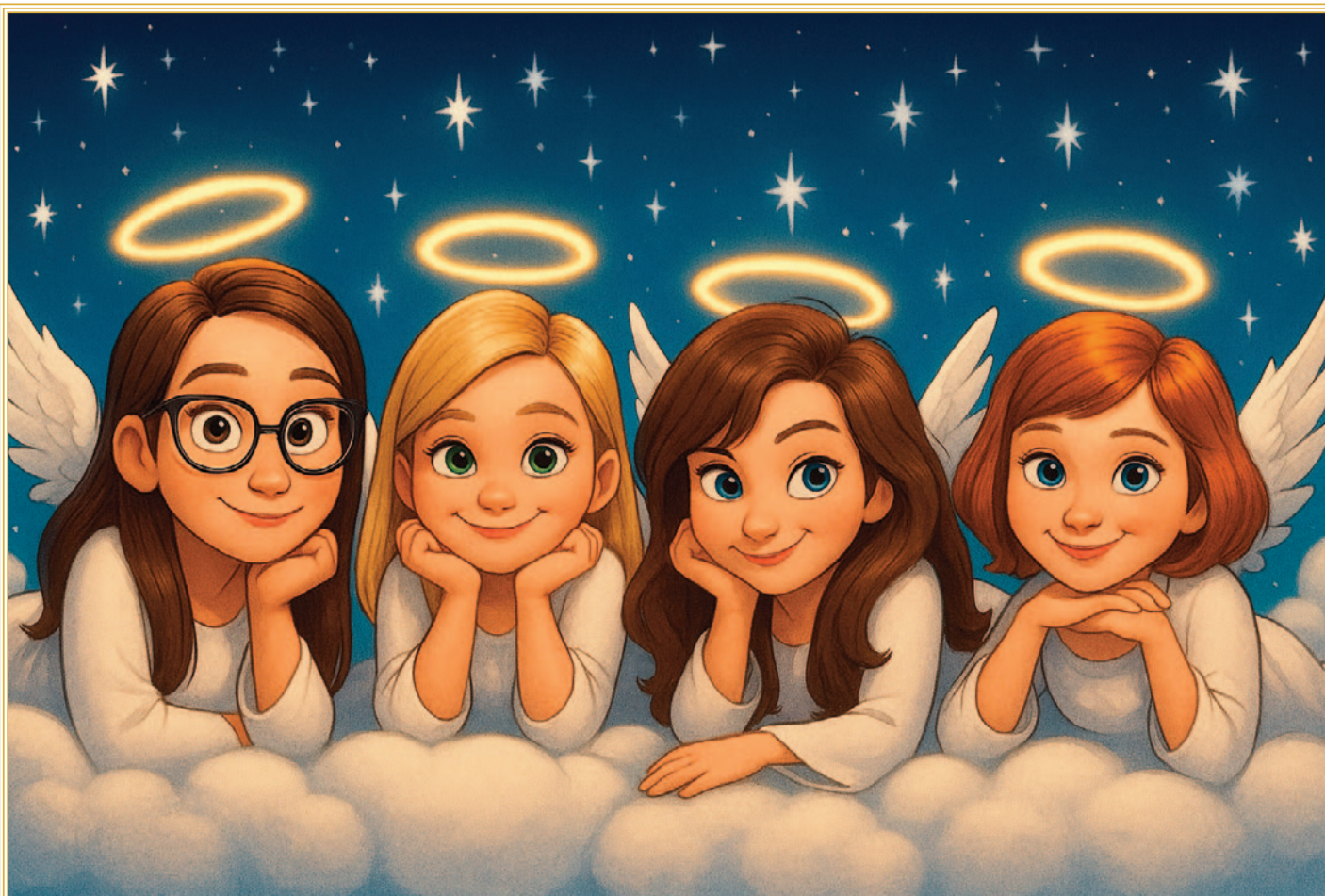
aktivizační pracovnice

Milí naši klienti, přejeme Vám prožití klidných a kouzelných Vánoc plných radosti, lásky a pohody. Ať Vám tento sváteční čas přinese mnoho krásných chvil, spoustu úsměvů a dostatek sil do nového roku.

**S láskou, Vaše
zdravotní sestřičky.**

Ahoj a krásné Vánoce 😊

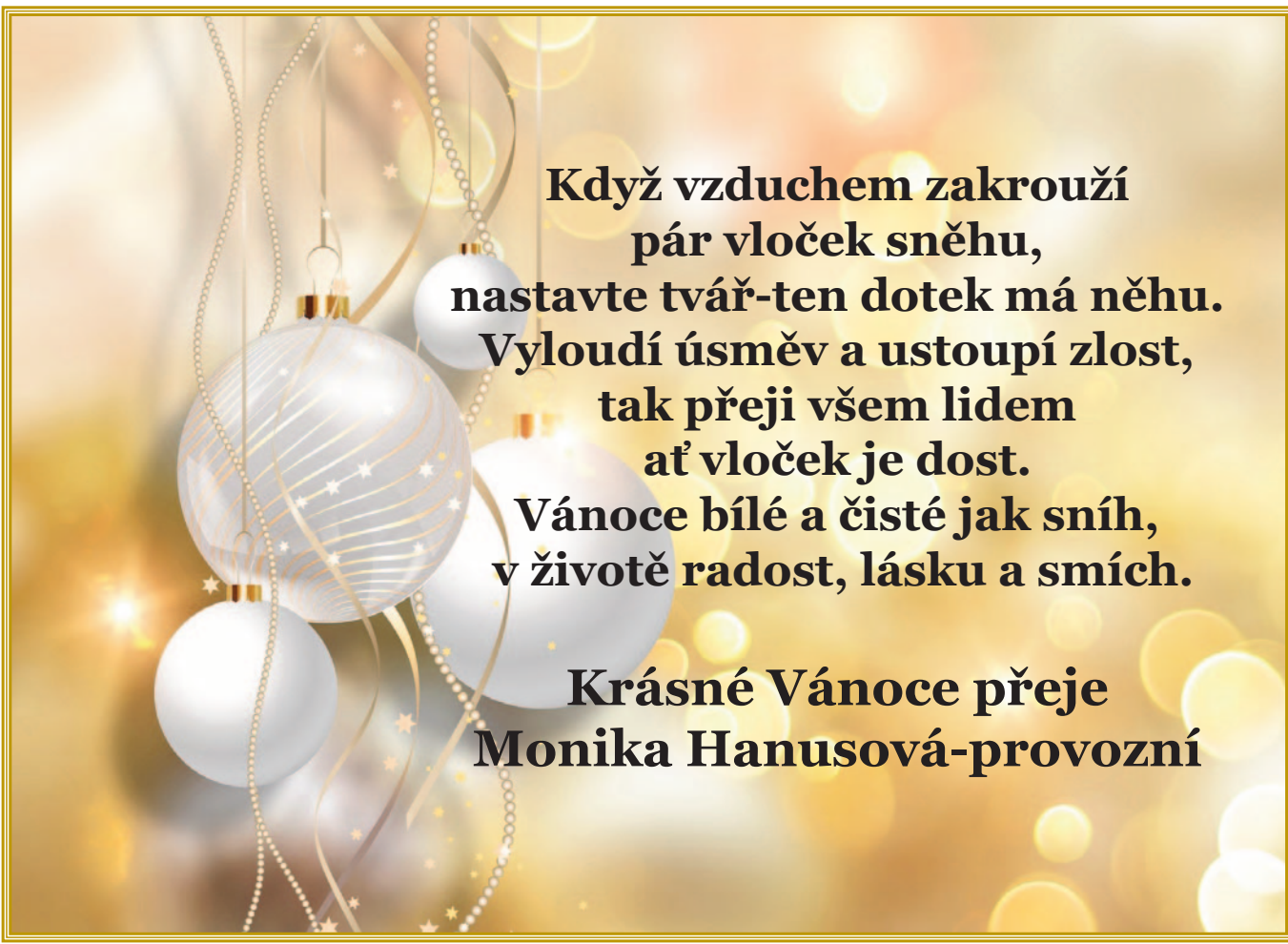

**Vážení a milí,
v čase Vánoc, který nás spojuje a otevírá srdce,
Vám chceme popřát klidné a radostné svátky, plné
pohody, tepla a světla.**

**Děkujeme, že s Vámi můžeme sdílet každodenní
chvíle.**

**Přejeme vám, aby pro Vás byl náš Domov vždy
místem bezpečí, přijetí a lidské blízkosti, ať Vás
ve svátečních dnech zahřeje nejen horký čaj,
ale i lidské slovo a úsměv.**

Kolektiv sociálního oddělení

**Když vzduchem zakrouží
pár vloček sněhu,
nastavte tvář-ten dotek má něhu.
Vyloudí úsměv a ustoupí zlost,
tak přeji všem lidem
ať vloček je dost.
Vánoce bílé a čisté jak sníh,
v životě radost, lásku a smích.**

**Krásné Vánoce přeje
Monika Hanusová-provozní**

**Krásné české Vánoce
přejeme Vám po roce,
aby letos ještě lepší byly
a do nového roku se překulily,
atmosféra klidu a míru,
ať dodává všem stále sílu,
nikdy neztraťte naději
a ať blízké vidíte častěji.**

**Krásné prožití svátků
vánočních a pevné zdraví
v novém roce
Vám všem přeje
kolektiv kuchyně**

Zvonky zvoní na stromečku,
štěstí, zdraví do domečku,
dárky at' Vás zaplaví
a přání se vyplní.

přeje technický úsek

Všem klientům, kolegům
a jejich blízkým.
Krásné vánoční svátky,
do nového roku hodně
zdraví a lásky
přeje přímá péče

*Pod sněhem spí krajina,
v srdci se rodí nové naděje.
Ať vaše Vánoce i nový rok
přinesou světlo, lásku a mír.*

Pánský klub

Páni kluci

**U každého stromečku,
v každém dárečku
přáníčko
Zdraví, Štěstí, Úsměv a Sluníčko
každému z nás ať zasvítí alespoň maličko
každý den.**

**Jen to nejlepší v roce 2026 přejí klientům
i zaměstnancům
děvčata z recepce**

Advent

Zelený kruh se svící žárem,
tiché světlo nad oltářem.
Advent tiše dech svůj zve,
ať pokoj domů přijde hned.

Plamínek první jemně svítí,
srdce v klidu tiše bdí ti.
Každá svíce přání nese
naději, jež v čase roste.

Vážení přátelé!

**Pohodové Vánoce přeji Vám,
na Štědrý večer ať není nikdo sám.
Ať jste všichni spolu, ať družně posedíte
u štedrovečerního stolu.
Přeji všem šťastné a veselé Vánoce!
Do nového roku slunce v duši i ve tváři,
ať Vám celý rok teple září.**

Dobrovolník Milan Koten

Vánoce při čelovkách

**Každý rok jsem si říkala, že letos to bude dokonalé.
(příběh o Vánocích)**

Žádné zmatky, žádné zapomenuté dárky, žádné překvapení, které se vymkne z plánu. Všechno připravené do poslední mašličky, aby Štědrý den proběhl přesně tak, jak má-v klidu a s rodinnou pohodou. Jenže jak už to bývá, realita se občas rozhodne, že se na naši snahu jen pobaveně usměje. A tak se stalo, že dárky, které měly být pečlivě ukryté, děti kdysi objevily dřív, než zazvonil zvoneček. Nebo se jeden či dva úplně zapomenuly a našly až po svátcích. Doufám, že nikdy ne ty nejdůležitější. Dnes se tomu s manželem i s našimi dospělými dětmi smějeme. Vzpomínáme na všechny ty drobné „chyby“, které z našich Vánoc udělaly nezapomenutelné příběhy.

Dnes se tomu s manželem i s našimi dospělými dětmi smějeme. Vzpomínáme na všechny ty drobné „chyby“, které z našich Vánoc udělaly nezapomenutelné příběhy. Jednou, když byla naše dcera už dospělá a pracovala v nedaleké nemocnici, připadla na ni služba právě na Štědrý den. Byla mladá, bez závazků, a tak na ní ten „Černý Petr“ v podobě služby padl. My jsme doma ladili všechno podle její směny. Večeře tedy začala pozdě, když dorazila po dlouhém dni, unavená, ale s příjemným očekáváním sváteční pohody na sklonku náročného dne. A přesně v tu chvíli, kdy jsme si připíjeli na zdraví, zhasla světla, vypadl proud.

**Venku fičel vítr, sníh se sypal a my seděli
u slavnostně prostřeného stolu-v úplné tmě.**

Nakonec jsme vytáhli svíčky a čelovky, které běžně používá manžel na opravy kotle či jiné údržby kolem našeho domu. A tak jsme jedli kapra a bramborový salát v mihotavém světle, které nám tančilo po tvářích, a smích nás hřál víc než jakékoliv topení. Dárky jsme rozbalovali při světle baterek, a i když se tehdy zdálo, že se vše pokazilo, dnes na ty Vánoce vzpomínáme jako na jedny z nejhezčích.

Vánoce jsou totiž takové, jaké si je uděláme-ne dokonalé, ale naše. Vázané na smích, vůni cukroví, na ticho venku a teplo domova. Na vzpomínky, které se vracejí, i na nové příběhy, které teprve přicházejí. Letos nás bude o jednoho víc. Malá Viktorie, naše vnučka, nám přinese do Vánoc nový zázrak-ten nejmenší, ale největší dar. A já si přeji, aby všechno bylo dokonalé... možná ne podle plánu, ale v srdci pro všechny mé nejbližší, moji rodinu.

A kdyby nám i letos náhodou vypnuli proud, věřím, že světlo si zase najdeme-v očích těch, které mám nejraději.

Zuzana Petrlíková-Adaptační pracovník

Tanec vloček

Z nebe padala první vločka. Byla tichá a lehká. Kolem ní se objevily další. Tančily spolu ve větru jako malé hvězdičky.

Jedna chtěla dopadnout na dlaň dítěte. Druhá snila o větvi vánočního stromku. Třetí si přála zůstat na okně a dívat se na světlo svíček.

Vítr je unášel nad střechami. Smály se a třpytily ve světle lamp. Nakonec všechny tiše usedly na zem.

Město se zabalilo do bílé peřiny. A v srdíčkách vloček zůstal kousek kouzla. Kouzla Vánoc-klidu, světla a radosti.

Zpráva z kolejiště nádraží DRACHTINKA

V průběhu volného času jsme s panem Leošem Klímou pokračovali ve vytváření krajinných prvků modelového kolejiště Drachtinka. Paní Janka Koten vytvořila a namalovala pozadí krajiny, od kterého jsme pokračovali tvorbou pastvin, louky, rozmístění staveb kostelů a také dvou nádraží. Jedno ponese název **DRACHTINKA**.

Spoustu práce a pokusů nám dalo vymyslet, jak vytvořit trávník. Myslím, že jsme na to již přišli, což můžete sami posoudit při návštěvě kolejiště v dílně DsD Drachtinka. V současné době „sázíme“ stromy, ovocné sady, lesní stromy, jehličnany a listnáče. Oplocení pastvin vytváříme vlastnoručně vyrobenými keři a dalšími porosty. Důležité jsou také cesty a silnice, aby tam později mohla i auta, motocykly, bicykly a jiná „posunovadla“. Kolejiště má dva nezávislé kolejevé okruhy se samostatnými nádražími. Na nádražích jsou na perónech i čekající cestující. Krajina má také dvě části. V pozadí jsou kopce s porosty, v levé části krajiny je kromě staveb, pastvina s kravičkami a v pravé části je salaš, kde se pasou ovečky a dohlíží na ně pastýř.

Většinu doby, během výstavby, byly v provozu také dvě vlakové soupravy, které jste mnozí viděli, nebo jste mohli vidět. Modelové kolejiště, dosud nedokončené, si vyžádalo skoro tři roky práce při týdenních, volných, odpoledních setkáních. Před sebou máme ještě vytvoření kamenného podbití kolejí. Neméně pracné bude zdokonalení elektrického ovládání, nočního osvětlení, a nakonec dokončení krajinných prvků.

Naštěstí jsme mladí, a tak máme spoustu času zdokonalovat naše dílo.

Milan Koten – dobrovolník

Drachtinské vinobraní

V pondělí 10. listopadu se na dílně stácelo domácí rybízové víno, které pro nás vyrobili pan Leoš Klíma s dobrovolníkem Milanem Kotenem. Zároveň se konala ochutnávka stáčeného vína. Pan Koten nám vysvětlil postup při výrobě domácího vína, kolikrát jej stáčeli a jak očkovali čerstvými vinnými kvasinkami. Při ochutnávce vína si klienti s radostí zazpívali lidové písničky a písničky o víně. Děkujeme naší pečovatelce Jitce Šmahelové, která na zhotovení vína přinesla 15 kg černého rybízu.

Ocenění dobrovolník roku

Pardubický kraj a Koalice (KONEP) pořádal letos 1. prosince, již patnáctý Galavečer oceňování dobrovolníků, neziskových organizací a společensky odpovědných firem z Pardubického kraje.

Večer byl krásnou oslavou laskavosti a lidskosti. S velkou radostí a hrdostí gratulujeme našemu dobrovolníkovi Milanu Kotenovi, který si odnesl ocenění Dobrovolník roku!

Pan Koten působí jako dobrovolník v Domově seniorů Drachtinka v Hlinsku, kde vede unikátní kroužek železničních modelářů. Se seniory společně staví modelové kolejiště, tvoří krajinu, přidává detaily a vytvářejí prostor plný radosti. Kromě toho se zapojuje i do Pánského klubu a pravidelně podporuje obyvatelé domova v jejich aktivitách a zájmech.

Děkujeme, pane Kotene, že jste součástí našeho dobrovolnického centra.

Použití text facebook: Dobrovolnické centrum v regionu Hlinsko

Pečující v našem Domově

Pečovat o seniory v Domově patří mezi záslužnou práci, která představuje jak fyzickou, tak psychickou zátěž na pečovatele. Práce pečovatele není jen zaměstnáním, ale je posláním a jsou to vlastně převlečení andělé na zemi.

Následně vám krátkými vizitkami představím další personál pracovníků našeho Domova seniorů Drachtinka. J♥K

Jmenuji se Michaela Zohornová, je mi 55 let

Vystudovala jsem gymnázium v Hlinsku, jsem hrdou matkou 2 dětí, pyšnou babičkou 6 vnuků-Matěj, Jonáš, Vítek, Vojta, Vincíček a teď... se chystáme přivítat nejmladšího člena této chlapské partičky. Miminko, které se má narodit na Štědrý den nebo velmi blízko něj, vnáší do našich vánočních příprav nový význam. Dárky pod stromčkem budou mít letos úplně jinou hodnotu-protože ten největší už dopředu známe, bude to Toníček. Když jsem před x lety poprvé vstoupila do Domova seniorů jako dobrovolnice, netušila jsem, že se z několikaměsíční výpomoci stane práce, která mi přiroste k srdci na celý život. Moje cesta začala nenápadně 3 měsíce jsem doprovázela klienty k lékaři, byla jsem jim oporou na cestách i při vyšetření. Po této dobrovolnické zkušenosti jsem získala roční pracovní smlouvu financovanou Úřadem práce. Byl to důležitý krok, který mi potvrdil, že práce s lidmi, je něco, čemu se chci věnovat. Po roce mi byla nabídnuta smlouva, a tak jsem tu dodnes. Letos je to 14 let, co přicházím do Domova s pocitem, že moje práce má smysl. Empatie, vstřícnost, odpovědnost a respekt ke každému klientovi jsou hodnoty, které mě po celou dobu provázejí. Každý člověk má svůj jedinečný příběh, své radosti i trápení a já se snažím být nejen pečovatelkou, ale i naslouchajícím člověkem.

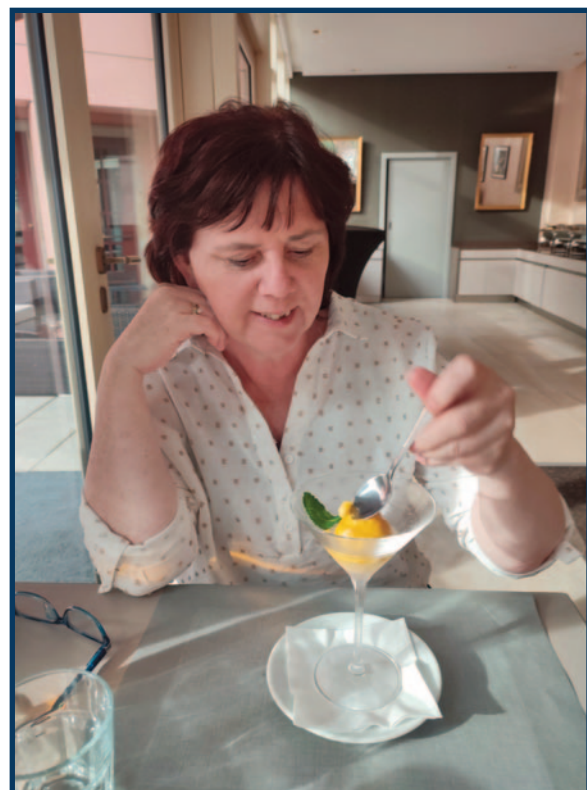
„Aby byl člověk nenahraditelný, musí být vždy jiný.“ Coco Chanel

Jmenuji se Jana Malá, je mně krásných 55 let

Vstoupila jsem tedy do věku, kdy, již všechno vím, všechno znám a současně mě moje vnučka učí, jak být správnou babičkou. To vám je tak krásné období. Mohu se houpat na houpačce (pokud se mi neudělá zle a nepraskne pode mnou), tvořit bábovičky na písku, chodit na loutkové divadlo... To je jen malé povzbuzení pro vás, které ještě babičkami nejste.

V Domově seniorů Drachtinka pracuji od otevření Domova v roce 2008, což je již 17 let. Jsem jedna z mála, která vítala první klienty. Mezi ně patří paní Koubová, Čerňanská a p. Laušman. Je hezké, že stále nás několik je, kteří pamatujeme otevření Domova v plné parádě. Všechna období v mém životě byla a jsou krásná. Ať to bylo být maminkou dvou dcer, nebo nyní babičkou. Dcery jsou již dospělé a dělají mně radost.

Často říkám „**je to radost**“. V každém novém dni lze nalézt něco radostného. Poznala jsem, že v životě je nejlépe říkat pravdu, protože si pak nemusíme pamatovat, co jsme kde říkali 😊 .
Pravdu lze říkat s láskou, porozuměním a citlivostí.

Často s nadsázkou říkávám: „Já jsem malá, ale šikovná,“ a také: „Já jsem malá, já tomu nerozumuji.“ A teď již bez nadsázky. Mám radost z každého dne, kdy se mohu ráno probudit, večer usnout s dobrým pocitem, že mě má někdo rád a že den měl smysl.

Přeji nám všem v Domově, pracovníkům i klientům, radost z každého dne, dobré zdraví a pokoj v srdci.

Jmenuji se Martina Břízová, je mi 46 let

V sociálních službách pracuji čtvrtým rokem a to v našem Domově seniorů Drachtinka. Předtím jsem pracovala jako prodavačka. Jsem vdaná, mám dvě děti, dceru 22 let a syna, kterému je 20 let.

Mezi moje záliby patří příroda a zvířata, s čím neoddělitelně souvisí naše obora Vítanov, kde chováme jeleny, laně a ovečky. Máme ještě fenečku jezevčíka „Didi“, která je mojí věrnou společnicí a když přicházím domů, mě vítá jako první.

Velmi ráda cestuji s rodinou a poznávám různé destinace po světě.

Motto: „**Podívej se do přírody a pak všechno lépe pochopíš**“.
„**Pes, neuvěřitelný přítel v životě, ten, kdo vás vítá a brání jako první**“.

Jmenuji se Michaela Bártová, je mi 32 let

Jsem vdaná, mám dvě děti Vojtu 7 let, Aničku 4 roky. Vystudovala jsem střední zdravotnickou školu v Havlíčkově Brodě obor praktická sestra. V Domově seniorů Drachtinka pracuji od roku 2017, ale mezi tím jsem byla 6 let na mateřské dovolené. Pro práci v sociálních službách jsem se rozhodla, protože ráda pomáhám druhým a je mi tahle práce bližší než práce v nemocnici. Svůj volný čas ráda trávím s rodinou v přírodě, ráda čtu.

Moje životní krédo: „**Nad nikým se nepovyšuj a nikoho neponižuj**“.

Jmenuji se Zdeněk Řezníček, je mi 60 let

Je to už šedesát let, co jsem poprvé vykoukl na svět, a za tu dobu jsem stihl nasbírat pěknou sbírku životních zkušeností. Vystudoval jsem obchodní školu, ale brzy jsem zjistil, že život pro mě má připraveno mnohem pestřejší „menu“. Několik let jsem pracoval v potravinách, poté jsem se přesunul za volant a jezdil jsem jako řidič z povolání, dokonce i jako osobní řidič Josefa Vágnera, zakladatele safari ve Dvoře Králové nad Labem. Později jsem brázdil Evropu jako kamioňák, byl obchodním zástupcem Pepsi, provozoval hospodu, stavěl střechy a realizoval zahrady. Na několik let jsem zakotvil u vlastního hospodářství kousek od Litomyše, choval jsem kozy, vyráběl sýry, prodával vejce, husy, kachny i další farmářské produkty.

Jedna z náročných životních etap mě nakonec přivedla do sociálních služeb, konkrétně do domova seniorů v Hradci Králové. Zde jsem potkal svou ženu Mirku, která tam pracovala jako sociální pracovnice. Protože mě to vždy táhlo na venkov, pořídili jsme si starý statek v Holetíně a pustili se do jeho obnovy. Vybudovali jsme zde bezbariérový vejměnek pro mé rodiče a přestěhovali se. Po roce na venkově a po covidovém období nastoupila moje žena Mirka na Drachtinku, jako sociální pracovnice. Po čase jsem zjistil, že se mi stýská po práci se seniory, a tak jsem se přidal jako pečovatelský pracovník, dnes koordinátor péče.

Mám dvě děti, z prvního manželství syna Honzu a dceru Lucii, která ze mě udělala hrdého dědečka dvou báječných vnuků Sebastián a Kristiána. V druhém manželství jsem získal ještě Terezku, kterou mnozí z vás znají z příměstských táborů a mezigeneračních akcí Drachtinky. Mám rád historii, tradice a věci s duší, proto se i náš domov snažíme budovat s úctou k těm, kteří tu byli před námi. Sbíráám staré knihy a mám slabost pro dobré, poctivé jídlo, žádné polotovary. S přáteli si rád udělám domácí zabijačku. Miluju kvalitní víno, za kterým s rodinou rádi jezdíme na Moravu, a nepohrdnu ani dobrým českým pivem.

Rád cestuji a objevuji krásy nejen u nás, ale i za hranicemi. Život mě naučil, že nejlepší zážitky často přicházejí tehdy, když člověk zrovna nečeká nic zvláštního a na své další kapitoly se těším i tady u nás v Domově seniorů Drachtinka.

Jmenuji se Michaela Baffiová, je mi 41 let

Narodila jsem se v Pardubicích, kde jsem také vyrostla a vychodila základní školu. Dále jsem se vyučila oboru dámská krejčová v Chrudimi, který jsem rozšířila o dva roky maturitního studia. V roce 2005 jsem se vdala. Mám velice šikovného muže, se kterým jsme si zrekonstruovali byt v Pardubicích, kde se nám narodily naše dvě dcery 14 a 17 let. A protože oba máme rádi volnost, přírodu, zvířata a své dvě dcery, rozhodli jsme se pro život na vesnici. Můj muž nám postavil krásný dům v místě, kde nám srnky dávají dobrou noc. Máme tu svou krásnou zahradu, na které stále něco tvoříme, (realizujeme své představy), relaxujeme a kde můžeme mít 2 psy, kočky a nějakou drobotinu (slepičky, morčata, kačenky). V minulosti jsem vyzkoušela mnoho povolání. Ale toužila jsem víc a víc dělat práci, která má smysl. V červnu 2019 jsem nastoupila jako pracovnice v sociálních službách v CSSP v Chrudimi, později ještě v centru sociálních služeb Slatiňany a Domově pro seniory u Kostelíčka v Pardubicích. V Hlinsku pracuji od letošního srpna.

Práce se seniory mne naplňuje a dělám ji ráda. Ráda pracuji s lidmi, ráda cvičím jógu, otužuji se, čtu a mám i hodně kreativních koníčků, ale není na ně mnoho času, proto je to pro mě spíše odměna a relax.

Co nového v Centru denních služeb Motýl.

Podělit se o malý kousek ze života centra je pro mě vždy velké téma. Sedím s prázdným papírem před sebou s myšlenkou, co bude přínosem, které téma Vás zaujme? Každý den v centru je pro nás bohatstvím. Prožíváme všední dny s těmi, kteří nás potřebují. Můžeme pomáhat. Každý den zažíváme úsměvy lidí, chvíle radosti, drobná truchlení nebo slzy. Vše, co k životu patří a my jsme součástí těch jedinečných životů. Zajišťujeme péči těm, kteří chtějí setrvat v domácím prostředí co nejdéle. Podáváme ruku potřebným, ale nedílnou částí je také duše člověka, s níž se denně potýkáme. **Mnohé zajímá, jak takový den v centru vypadá?** Centrum poskytuje službu ve 2 provozních patrech v hezké vile s rozlehlou zahradou nedaleko autobusového a vlakového nádraží. Na každém patře zajišťují péči 3 kvalifikovaní pracovníci. V daném čase může být v centru 20 klientů. Je tu také sociální pracovnice pro řešení různých situací klientů, také ve spolupráci s rodinami a zajištění jiných provozních a administrativních záležitostí centra. Ráno začíná příchodem pracovníků, kteří zajišťují svozy klientů do centra. Každý klient má zajištěnou péči dle svého plánu, zvyklostí a přání. Důležité je podpořit klienta v denních činnostech, které sám zvládá a podat „pomocnou ruku“, když jí potřebuje. Každý klient služby centra využívá v jiné dny a v jiném časovém rozsahu. Domů jedou s rodinou nebo odvoz zajistí služba.

Den se snaží klientům zpestřit chvíle zajímavými činnostmi, které jsou danému klientovi blízké. Pravidelně do centra dochází canisterapeutky, věnujeme se hudebním a pohybovým aktivitám. Oblíbené jsou kvízy na různá témata, společenské hry, cestovatelské besedy a příprava oblíbených pokrmů. Účastníme se společenských akcí v Hlinsku a blízkém okolí, kina, divadla v Pardubicích, rádi navštěvujeme restaurace a kavárny, kde se všichni rádi potěšíme sladkým zákuskem nebo řádně nazdobeným chlebíčkem s dobrou kávou.

Díky vstřícnosti místních organizací máme možnost jednou za čas nahlédnout k hasičům, policii nebo k nám přijde záchranář s besedou, rádi se podíváme na různé statky se zvířaty. Hezké dny trávíme na zahradě nebo krátkých výletech do okolí. Naposledy jsme se podívali na Veselý Kopec a na Karlštejn. Nedílnou součástí jsou dobrovolníci. Často s klienty tvoří, dělají besedy o cestování nebo nám zajistí jiný oku libý zážitek. V různých ročních obdobích se věnujeme tradicím a zvykům. Na jaře Velikonocům, v zimě Vánocům, na podzim přichází témata úrody a jejího zpracování, Halloween, čas dušiček a sv. Martin, v létě pečujeme o skleník a květiny v pojízdných truhlících. Dovolím si říci, že skoro tradičně připravují klienti společně s týmem pracovníků kavárnu pro rodiny a opatrovníky. Již pátým rokem se daří uspořádat toto méně formální setkání s rodinami na zahradě centra. Klienti vyberou občerstvení, které pak společně upečou. Oblíbené jsou zákusky s vůní jablek a máku, neurazí ani „krémovka“ nebo zdravý mrkvový koláč. V letošním roce nás provázelo na kavárnu hezké počasí a hudba harmoniky, kláves a kytary pana Miroslava Hlavsy.

Centrum denních služeb Motýl letos slaví 15. let, těšíme se, že je oslavíme společně příští rok na benefiční akci 🍷

Adventní čas zahájíme návštěvou vánočních výstav a jarmarků ve Skutči a tvořením adventní výzdoby s dobrovolnicí. Krátce před Vánoci tradičně připravíme pár kousků voňavého cukroví, bramborový salát a řízky ke štědrému obědu. Společně také trávíme čekání na rok nový, kdy si přejeme hlavně zdraví pro sebe a své blízké.

Za rok 2025 patří díky všem, kteří s námi spolupracovali a podporovali službu CDS Motýl. Velké díky patří i dobrovolníkům, kteří nemalou měrou do centra přispívali.

Také Vám přeji za celé CDS Motýl krásné a pohodové svátky v kruhu blízkých a nový rok ve znamení zdraví, štěstí a lásky.

Canisterapie s Veronikou

V tomto příspěvku vám představuji naši kolegyni Veroniku Bouškovou starší, která se v našem Domově věnuje dobrovolnictví od roku 2019. Ve svém volném čase vás společně s fenkou Keisy navštěvuje, rozdává radost, potěší vaše srdíčko a zpříjemní čas společně strávený. A protože Veronika má velké srdíčko, pořídila si štěňátko Meggie, které jste někteří z vás měli již možnost vidět. J♥K

Co je to canisterapie.

Je terapie, při které se využívá kontaktů se psem pro zlepšení psychického i fyzického stavu člověka. Pes už jen svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu a o tom, že úsměv léčí není pochyb.

Je terapie, při které se využívá kontaktů se psem pro zlepšení psychického i fyzického stavu člověka. Pes už jen svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu a o tom, že úsměv léčí není pochyb.

Na co může být canisterapie zaměřená.

- na rozvoj citových schopností (mazlení, komunikace se psem)
- na rozvoj pohybových schopností (jemná a hrubá motorika, házení míčků, česání srsti, uvazování šátku atd...)
- relaxaci (polohování a vliv na psychiku a duševní zdraví)

Ať už se jedná o jakýkoliv typ canisterapie, ke všem je potřeba příprava ze strany canisterapeuta a psa.

Jaký pes se používá na canisterapii.

- pes různých druhů plemen
 - pes s průkazem původu, ale i bez něj
- Canisterapie mě moc baví, je krásné vidět zázraky, které dokáže pes vykouzlit. ♥

Příspěvek: Veronika Boušková str. přímá péče

Odkud pochází tradice Mikuláše

V českých zemích má Mikuláš svoji podobu už stovky let. Mikuláš přichází večer 5. prosince, aby „zkontroloval“, zda děti byly hodné. Hodné dostanou sladkosti, zlobivé uhlí nebo bramboru. A proč právě 5. prosince večer? Protože 6. prosinec je liturgický svátek-den, kdy se slaví svatý Mikuláš. Obchůzka tedy probíhá v předvečer, což je v církevní tradici běžné. V Česku má tato tradice podobu, kterou známe dnes, už několik století.

„Vítej, vítej, Mikuláši, co v batohu pro nás máš?
Bonbóny i čokolády a nějaký perník sladký.
Celý rok jsme poslouchali, a i uši umývali.
Žádný z nás se nebil věru, na kolena neměl díru.
Tak jak jsme slíbili všechny jsme se rádi měli.
Rychle, rychle rozbal nůši, někdo z nás už čekat nechce.“

Pan Klíma Mikulášovi a jeho doprovodu přečetl připravenou svoji básničku.

Rozsvícení vánočního stroměčku

V našem Domově se neslo kouzlo Vánoc. Společně s klienty a jejich rodinami jsme rozsvítili vánoční stroměček. Odpoledne bylo provoněné cukrovím a zahřáté šálkem punče.

**Večerní ticho v pokoji spí,
venku sníh tiše kreslí čas.
První světýlko náhle zazní,
a stromek se rozzáří v nás.**

**Zlaté nitky v jehličí hrají,
v očích se zrcadlí jas,
chvíle, kdy se srdce zastaví
Vánoce přichází zas.**

Zastavit čas v tuto vánoční chvíli, poslouchat, jak andělé

mávají křídly, a vidět štěstí všude kolem sebe a cítit, jak sněhová vločka zebe.

Štedrý večer o Vánocích

Vánoce jsou časem lásky, pohody a celá rodina se sejde u svátečního štědrovečerního stolu.

Štedrý večer má magickou moc, drží se půst, abychom večer uviděli zlaté prasátko, které nám přinese štěstí na celý příští rok. U bohatě prostřeného stolu se schází celá rodina a usednout by se mělo, až když vyjde první hvězda na obloze. Během večere se nesmí od stolu vstávat ani odcházet. Talířů by měl být sudý počet a pod každým šupinka z kapra, která nám zajistí dostatek peněz v novém roce. Někdo dává i talíř navíc pro náhodného kolemjdoucí. Před samotnou večeří se začínalo děkovnou modlitbou a věnovala se tichá vzpomínka na blízké zesnulé.

Na štědrovečerním stole by neměly chybět pokrmy: jablíčka, ořechy, vánočka, med, vánoční oplatky, vánoční cukroví, rybí polévka, kapr s bramborovým salátem, hrachová kaše, čočka, vinná klobása, houbový kuba...

Slavnostní prostírání je doplněno adventním věncem, svícem nebo vánočními dekoracemi, které pomohou vytvořit vánoční atmosféru.

„Přání vám posílám na vločce sněhu, ať se vám splní každický sen, ať krásný je váš Štedrý den!“

Vaše Janka Koten-J♥K

Zimní pohledy na DsD

Foto: Janka koten